

תת"ע 3532/06/13 - מדינת ישראל נגד יוסי ענבי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 ממרץ 2014

תת"ע 3532-06-13 מדינת ישראל נ' יוסי ענבי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל
נגד
יוסי ענבי
נאשם

בעניין: מאשימה
נגד
נאשם

הכרעת דין

בנוגד הנאשם הוגש כתוב אישום, המיחס לו שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה, עבירה בגיןו לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

נסיבות האירוע בהתאם לכוח האישום היו כי ביום 25.2.2013 בשעה 16:23, נהג הנאשם ברכב מסוג "פורד" שמספרו 6010716 (להלן - **הרכב**) ברחוב סוקולוב בבני ברק, בכיוון מיצפון לדרום.

על פי גרסת התביעה, עמד השוטר רס"מ סופר גולן (להלן - **השוטר**), עם פניו לכיוון התנועה המגיעה מרחוב סוקולוב, בכיוון נסיעת הנאשם, זאת לאחר שהשלים טיפול ודיווח בגין תאונת דרכים שאירעה קודם לכן. השוטר הבחן בנאשם, דרך השימוש הקדמית ברכב, בהגיעו למרחק של כ-20 מטרים ממנו כשהוא, תוך כדי תנועה, **"敖ץ בטלפון בידו הימנית ומצלמידו לאוזנו הימנית"**.

השוטר ציין כי בהגיע הנאשם למקום בו הייתה קודם לכך התאונה, צפר ארוכות ללא סיבה, וכאשר סימן לנאשם לעזרה, הבחן בו דרך השימוש הקדמית כשהוא **"מוריד את הפלאפון מטה"**. בהתקרבו לחלוון הרכב, הבחן השוטר בנאשם כשהוא אווץ עдин בטלפון בידו הימנית ומצלמידו לרגל ימין.

עוד ציין השוטר כי עד לעצירת הרכב מצד הרחוב נשמר קשר עין רצוף, היה מג אוויר נעים, ראות מעולגה. הסבירה לנאשם העבירה.

בתגובה הנאשם בדו"ח נרשם: **"זה היה לי ביד, אני רק החזקתי אותו לא לדברתי בו"** ובהמשך נרשם: **"זה היה על הכסא מונח, ולא ביד"**.

העבירה הינה מסוג ברירת משפט והकנס המוטל עליה הינו בסך של 1,000 ₪.

עמוד 1

הנאשם כפר בכתב האישום ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד השוטר, ובמסגרת עדותו הוגשו הودעת תשלום הקנס שערך (ח/1),

מטעם ההגנה העידו הנאשם וכן משה חדף, שותפו של הנאשם שהיה עמו ברכבת בעת האירוע (להלן - **השותף**).

לאחר שיעינתי בראיות ובעדויות שהובאו לפני, הגעת לחתלה כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע העבירה, זאת מהטעמים הבאים:

1. בתגובה הנאשם בדו"ח הוצגו על ידו שתי גרסאות סותרות. בראשונה טען כי רק אחץ טלפון בידו, אך לא דבר בו. בשניה ציין כי "זה (בהתכוון לטלפון) היה על הכסא מונח ולא ביד".

בעת חקירתו הנגדית של השוטר, טען הנאשם כי הגרסה הראשונה בתגובה שנרשמה בדו"ח, כלל אינה תגובתו ובלשונו: "בדברי הנגה יש כמה דברים שאת המשפט הראשון החלטת לרשות על דעת עצמן בלי לשאול אותו וכשהgasת לי את הדו"ח וראיתי את זה אמרתי לך שלא היה ליד הירך בכיסא בצד ימין".

איןני סבורה כי השוטר המציא את הדברים שנרשמו בתגובה הנאשם הראשונה, אילו רצה השוטר להתאנות לנאשם באמצעות רישום כוזב, מה טעם רשם גם את תגובתו השנייה.

יתר על כן, הנאשם חתום בחתימת ידו בעת קבלת הדו"ח לידי, בשלב זה הוא ראה את הנרשם מפיו במלואו, הינו את שתי גרסאותיו, מודיע לא השיג על כך דבר.

בהתייחס לתגובה השוטר על הנטען נגדו על ידי הנאשם לעניין זה, שהייתה: "הדברים שרשומים של דברי הנגה אלו הדברים שהוא אמר לי, במידה והוא רואה שרשמי שהוא לא נכון, היה יכול לומר לי באותו זמן למחוק את זה או לתקן את זה. רשותי לבדוק את מה שאמרת וגם את טענתך שאתה היה מונח על הכסא", טען הנאשם כי "אמרתי לך שאין לי ביצעת את העבירה ואתה סתם נותן לי דו"ח" (פרקוט' עמ' 2 שורות 22-25).

בהמשך ציין הנאשם כי השוטר אכן הוסיף את טענתו השנייה, אך נמנע מלמחוק את הראשונה. על כך השיב השוטר כי אין סיבה למחוק תגובה שנאמרה, וככל שהנאשם חשב שהרישום כוזב, היה יכול לבקש לציין זאת בתגובהו בדו"ח, דבר שלא נעשה. על כך טען הנאשם: "אני בחיים לא אגיד לך שאתה שקרן כי אתה איש ציבור, הדבר היחיד שאמרת לך שלא נכון ואנחנו נפגש בבית המשפט" (פרקוט' עמ' 3 שורות 6-7).

אין בידי לקבל הסבר זה, דברי הנאשם הנטען בהם סברו לא נרשמו בדו"ח, הנאשם יכול היה להציג על הרישום מבלי לכנסות את השוטר "שקרן" ומוביל לעילב עובד ציבור, תוך שהוא מודאג כי דבריו נרשימים בטרם חתום על הדו"ח. העובדה כי השוטר כתב גם את טענתו הראשונה וגם את טענתו השנייה של השוטר מלמדת, לטעמי, כי כתוב את שנותן על ידי הנאשם, מוביל להח嗣 ווביל לשונות. על כך יש להוסיף כי גם במועד ההקראה לא העלה הנאשם טענה כלשהי באשר לרישום דבריו ממשתקף בדו"ח.

- .2. בתגובהו בעת החקירה כתוב האישום טען הנאשם כי "**טלפון הנגיד נמצא בין המושבים לצרכי טעונה**". גרסה לא נטעה בעת תגובתו של הנאשם בדו"ח ועל כן היה בבחינת "עדות כבושא". אשר בנוסף לכך עומדת בסתרה גרסתו השנייה בתגובהו בדו"ח, שהייתה, כאמור, כי הטלפון היה מונח על הכסא.
- 指出 כי גרסתו השנייה של הנאשם כמפורט בתקופתו בדו"ח לא הוכחה על ידו, והוא אף חזר עליה בחקירה השוטר בציינן **"אמרתי לך שזה לא היה בידי אלא ליד הירך בכיסא הצד ימין.."** (פרוט' עמ' 2 שורות 20-19).
- .3. בתגובהו בעת החקירה כתוב האישום טען הנאשם כי הראה לשוטר **"ישש לי דיבורית"**.
- אלא שטענה זו, הן בהתייחס לעצם קיומה של הדיבורית והן בהתייחס לכך שהדיבורית הוצגה לשוטר, אינה מוזכרת ולא ברמז בתקופת הנאשם בדו"ח. משכך, גם היא בגדר "עדות כבושא".
- .4. הנאשם טען כי השוטר לא היה יכול להבחן בביצוע העבירה הנטענת כיוון שהשוטר לא עמד בכביש אלא בין המכוניות שהוא מעורבota בתאונת. (פרוט' עמ' 2 שורה 2).
- ראשית, לנายน הוי גרסאות סותרות ביחס לתאונת שבعتיה, לטענותו, השוטר לא היה יכול להבחן בביצוע העבירה. פעם ציין **"עמדת בין מכוניות וטיפלת בתאונת.."** (פרוט' עמ' 2 שורה 2) ובמקום אחר **"צפרתי לו (בהתכוון לנגן המכונית שנסעה לפניו) כדי שיתקדם ויעזור אחורי התאונת.."** (פרוט' עמ' 4 שורה 15). ופעם ציין **"...יצא שוטר מבין המכוניות שלא ראייתי שהוא מעורבota בתאונת דרכים.."** (פרוט' עמ' 3 שורות 23-24).
- משועמת הנאשם בחיקירתו הנגדית עם הסתיירות בגרסאותו, ציין כי **"ביום שישי האחרון הייתה לי תאונת דרכים וזעוז מוח ולכן יש לי בעית זיכרון"**, טענה שלא נתמכה באסמכתא כלשהיא. משנשאל מיד לאחר מכן, האם כתוצאה מכך יתכן כי אינו זכר את שאמר לשוטר. ציין הנאשם **"אני זוכר הכל.."** (פרוט' עמ' 4 שורות 28-32).
- שנית, הנאשם ציין כי הבחן בראשונה **"רק אחרי שהוא יצא מבין המכוניות"** (פרוט' עמ' 3 שורה 32), מכאן כי לא הייתה לנายน כל אפשרות לדעת האם היה ביכולתו של השוטר להבחן בו כשהוא אוחז בטלפון כמייחס לו.
- .5. השוטף מסר כי הטלפון של הנאשם היה **"או שזה היה בין הרגלים או שזה היה במקום מיוחד שלו היכן שהמתען"**. משנשאל: **"از היכן היה בין הרגלים שלו או במקום שמיועד?"** השיב: **"מה שזכור לי בין הרגלים בדור"כ אנחנו שמים את הטלפון במקום המיועד לך"** (פרוט' עמ' 5 שורות 17-23).
- העובדת שהטלפון לא היה מונח בתושבת המיועד לצורך הטענה, אלא על כסאו של הנאשם, תומכת בגרסה התביעה, כי הנאשם הודיע את ידו האוחזת בטלפון משהבחן בשוטר. לא היה לנายน כל הסבר אחר, מדוע הטלפון היה סמור לרגליו על הכסא.
- .6. הנאשם אישר את הנרשם בדו"ח באשר לאופן וכיון נסיומו, אולם טען כי השוטר לא היה יכול להבחן בו מבעוד

את העבירה המוחסת, כיוון שהשוטר עמד בין המכוניות וטיפל בתאונת.

השוטר עצמו טען כי על פי הרישום בדו"ח, הוא הבחן בעבירה לאחר שסייעם את הטיפול בתאונת. בעודו אישר עובדה זו בציינו: "**היהתי סטטי במקום כשמבט ליcion התנועה ז"א שסייעתי את הטיפול בתאונת..**" (פרק' עמ' 2 שורה 7). לגרסתו זו של השוטר נמצא תמייה בעדותו של השותף, כפי שיבואר להלן.

הנאשם טען כי השוטר "**עיכב אותו חצי שעה בגלל תאונת דרכיהם**" (פרק' עמ' 4 שורה 23). זאת על מנת לחזק את טענותו שהשוטר היה עסוק בטיפול בתאונת הדרכים ולכן לא יכול היה להבחן בעבירה. שותפו, לעומת זאת, מנסה אל "...**כמה זמן לקח עד שהוא (השוטר) נתן לו (לנאשם) את הדו"ח..**" השיב: "**5 דקות, אמר לנו לעזר בצד ונתן דו"ח 5 דקות והמשכנו לנסוע..**" (פרק' עמ' 6 שורות 20-18).

7. יזכיר כי גם אם הייתה מתකבלת גרסת הנאשם כי השוטר היה עסוק בטיפול בתאונת, אין בכך כדי לסתור את אפשרות להבחן בביצוע העבירה שכן בנסיבות הממושכת של הנאשם לניג המונית שעוצר לפניו, על פי דברי השוטר שלא הוכחו על ידי הנאשם, היה כדי להסביר אליו את שימת ליבו של השוטר, שהבחן איז באחיזת הטלפון בידי הנאשם.

בסיומו של יום, ולאחר שהזהרתי עצמי מפני הרשעה על סמן עדות יחידה, אני מרשים את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, עקב לכך שנתי אמון בגרסה העקבית והמפורטת של השוטר אשר לא נסתרה בפניי, אך אוסיף את הטעלים שנפלו בגרסה הנאשם, בה לא נתתי אמון, את טענותיו הכבושות, וכן את הסתרות שנפלו בין גרסאותיו לעדותו של שותפו.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 ממרץ 2014, במעמד הצדדים.